ननुभक्तेःफलंसंपदंप्राप्यपुनर्भक्तिंकिमितिप्रार्थयसेअतआह भक्तायेति संपदःकोशादीन्राज्यमैश्वर्यं विभूतीःकलत्रपुत्रादीन्नसमर्द्धयति नददाति अपितुदृढांभक्तिमेव कुतः अदीर्घबोधायअविवेकिने ममतुभक्त्यभावादेवंजातमतस्तद्भक्तिरेवस्यादितिभावः ॥ ३७॥ त्यक्ष्यन्शनैःशनैःत्यागम भ्यस्यन् जाययासहबुभुजे ॥ ३८ ॥ श्रीकृष्णस्यैवंब्रह्मण्यतानातिचित्रमित्याह तस्येति ॥ ३९ ॥ अन्यैरजितमपिस्वभृत्यैःपराजितंदृष्ट्वा तस्यध्यानंतस्यवेगः तेनोद्ग्रथितमात्मबंधनमहंकारोयस्यसः गतिमित्याविष्टलिंगंधामविशेषणम् सतांब्रह्मविदांप्राप्यमित्यर्थः ॥ ४० ॥ एतत्पृथु

भक्तायचित्राभगवान्हिसंपदोराज्यंविभूतीर्नसमर्द्धयत्यजः ॥ अदीर्घबोधायविचक्षणःस्वयंपश्यन्निपा तंधनिनांमदोद्भवम् ॥ ३७ ॥ इत्थंव्यवसितोबुद्ध्याभक्तोऽतीवजनार्दने ॥ विषयान्जाययात्यक्ष्यन्बुभुजेना तिलंपटः ॥ ३८ ॥ तस्यवैदेवदेवस्यहरेर्यज्ञपतेःप्रभोः ॥ ब्राह्मणाःप्रभवोदैवंनतेभ्योविद्यतेपरम् ॥ ३९ ॥ ए वंसविप्रोभगवत्सुहृत्तदादृष्ट्वास्वभृत्यैरजितंपराजितम् ॥ तद्ध्यानवेगोद्ग्रथितात्मबंधनस्तद्धामलेभेऽचिर तःसतांगतिं ॥ ४० ॥ एतद्ब्रह्मण्यदेवस्यश्रुत्वाब्रह्मण्यतांनरः ॥ लब्धभावोभगवतिकर्मबंधाद्विमुच्यते ॥ ४१ ॥ इति० भा० द० एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ श्रीशुकउवाच अथैकदाद्वारवत्यांवसतोरामकृष्णयोः ॥ सूर्योपरागःसुमहानासीत्कल्पक्षयेयथा ॥ १ ॥ तंज्ञात्वामनुजाराजन्पुरस्तादेवसर्वतः ॥ स्यमंतपंचकंक्षे त्रंययुःश्रेयोविधित्सया ॥ २ ॥ निःक्षत्रियांमहींकुर्वन्रामःशस्त्रभृतांवरः ॥ नृपाणांरुधिरौघेणयत्रचक्रेम हाह्रदान् ॥ ३ ॥ ईजेचभगवान्रामोयत्रास्पृष्टोऽपिकर्मणा ॥ लोकस्यग्राहयन्नीशोयथाऽन्योघापनुत्तये ॥ ४ ॥ महत्यांतीर्थयात्रायांतत्रागन्भारतीःप्रजाः ॥ वृष्णयश्चतथाऽक्रूरवसुदेवाहुकादयः ॥ ५ ॥

कोपाख्यानंश्रुत्वातत्रब्रह्मण्यतांविशेषतःश्रुत्वेति ॥ ४१ ॥ इतिदशमेटी० एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ द्व्यशीतितमआगत्यकुरुक्षेत्रंरविग्र हे वृष्णीन्दृष्ट्वामुदाभूपाश्चक्रुःकृष्णकथामिथः ॥ १ ॥ श्रीदामसुहृदेकृष्णःप्रकल्प्यैंद्रंपदंभुवि नंदादिसुहृदानंदीकुरुक्षेत्रंजगामसः ॥ २ ॥ कल्पक्षये यथासर्वग्रासइत्यर्थः ॥ १ ॥ ज्योतिर्विद्भिःकथ्यमानमादावेवज्ञात्वा स्यमंतपंचकंकुरुक्षेत्रम् ॥ २ ॥ अब्रह्मण्यक्षत्रियवधस्थानत्वेनपरशुरामस्याघाप नुत्तिस्थानत्वेनच क्षेत्रस्यपापनिरासकत्वमाह निःक्षत्रियामितिद्वाभ्याम् ॥ ३ ॥ अन्योविद्वान्यथा ॥ ४ ॥ आगन् आजग्मुः भारतीः भारत्यः ॥ ५ ॥